

ere større eller mindre. Ere Krebsene større, er ogsaa Formuen større, Midlerne til at give Præmier større; men naturligtviis kommer der ogsaa et større Antal Hingste, der kræve Forbedling af Beløbet til langt flere Præmier, hvorimod man i de mindre Krebsse kan indskrænke sig til færre Præmier. Jeg troer derfor, at Forholdet bliver det samme; men der er en Fare ved de større Krebsse, hvorpaa der allerede er gjort opmærksom, nemlig Vanskeligheden for Folk ved at komme tilstede og samle de Rundsaber, Landmanden kan og bør samle ved Dyrstuer trindt om i Landet. Det hænder sig ogsaa let ved de større Dyrstuer, at man ved Bedømmelsen for let kommer til at gaae bort fra, hvad der er det Solide ved Hesteoprættet; der er jo nemlig fortrinlige Hingste og af et udmærket Dyr, som ikke derfor just give et særdeles godt Afkom, hvorimod der, navnlig i Jylland, ogsaa er Hingste, der maaskee ikke ville faae Præmie ved et Dyrstue for en større Kreds, men som i det mindre Distrikt kjendes fra en for Tillægget fortrinlig Side. Man skal vogte sig for at komme for meget bort fra det, der er det Prøvede og Sikke, for at gaae i et Spor, der har Usikkerhed i sit Stjød og medfører, at Befolkningen ikke i det Hele kan faae den Afgang til Dyrstuerne, som jeg anseer for at være Hovedsagen.

Thalbitzer: Jeg kan meget godt fatte, hvad de ærede sidste Talere have udtalt, navnlig naar man seer hen til de forskjellige Landsdele, hvorfra de ere, at det kan have endel Ubekvemmeligheder ved sig at maatte gjøre længere Reiser til Dyrstuerne, naar man kunde komme nemmere til dem. Jeg skal derfor ogsaa være meget villig til at gaae ind paa en Omordning af enkelte Krebsse, især i Egne, hvor jeg ikke er tilstrækkelig kjendt med de stedblige Forhold; men jeg troer rigtigt nok, at vi maae holde fast ved større Krebsse, hvor store skal jeg ikke i Dieblisset sige, men kun bemærke, at i den Egn, hvor jeg er kjendt, have vi ikke Noget at erindre mod Udkastets Bestemmelser. Som allerede fremhævet af den ærede næstsidste Taler (N. Rasmusen), er det vistnok saa, at det er i Sagens Interesse og af høieste Vigtighed at man

kommer omkring og seer sig om. Det er jo bekendt nok, at Landmænd, der ere reiste til større Dyrstuer, have faaet ganske andre Oplysninger om, hvorledes fortrinlige Dyr skulle see ud, end dem, de have kunnet erhverve sig ved kun hjemme at deeltage i Dyrstuer for en snevrere Kreds. Tidligere troede de, at de bedste Dyr, som de der fik at see, vare ogsaa i enhver Henseende de bedste, som de kunde faae at see andre Steder; men de have faaet en ganske anden Overbeviisning. — Hvis jeg har forstaaet den ærede 4de Landssthingsmand for 8de Kreds (P. Knudsen) rigtigt, vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til ham. Han udtalte, at det var meget vigtigt, for at Hingstene skulde blive afbenyttede, at de Folk, der havde Hopper, fik dem at see, det var Noget, de forlangte; det kunde ikke nytte, at de fik at vide, at den eller den Hingst, hvorom der var Tale, var den bedste i en viid Kreds, og at den havde faaet første Præmie, og det ærede Medlem holder derfor paa, at Dyrstuerne skulle afholdes amtsviis. Jeg vilde nu tillade mig at spørge det ærede Medlem, om en Mand, naar der i et vist Amt er en god og fortræffelig Hingst, maaskee den bedste og fortrinligste i hele Provindsen, og han ønskede at føre sin Hoppe til den, han da ikke skulde gjøre det, fordi han ikke havde seet den og ikke kunde faae den at see, uden at reise til det Sted, hvor den befinder sig? Det maa heller ikke oversees, at naar man blot holder sig til de enkelte Amter, kan man kun faae den Hingst, som der har erholdt første Præmie; naar man derimod danner et større Distrikt, hvor alle de Hingste komme sammen, der i de enkelte Amter have erholdt første Præmie, vil man kunne faae den bedste af disse; det er jo ogsaa meget muligt, at den Hingst, der i et Amt har erholdt første Præmie, ved et Dyrstue i et større Distrikt maaskee kun vil faae den sidste eller slet ingen, og jeg kan derfor ikke forstaae, hvorfor en Hoppeier dog alligevel skulde ville benytte den, uden det maaskee er, fordi han alene har seet den og ikke den anden, som er langt fortrinligere. Det vilde virkelig være til stor Skade, hvis det Princip skulde gjøre sig gjældende, at man ikke vilde gjøre sig Umage eller underkaste sig de Besværligheder, der maatte være for-